

Geliş Tarihi/Received: 24.04.2021

Kabul Tarihi/Accepted: 15.05.2021

DOI: 10.29228/roljournal.51058

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN DANS ÖZYETERLİK DÜZEYLERİNİN FARKLI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Demet ÖZTÜRK ÇELİK

Sorumlu Yazar: Osmaniye Korkut ATA Üniversitesi, Orcid ID: 0000-0002-3387-9600,
demetozturk@osmaniye.edu.tr

Taner YILMAZ

Uşak Üniversitesi, Orcid ID: 0000-0001-7443-6753, taner.yilmaz@usak.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin dans özyeterlik düzeylerinin farklı değişkenlere göre incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 68 kız ve 120 erkek öğrenci olmak üzere toplam 188 beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencileri oluşturmaktadır. Veriler, kişisel bilgi formu ve Tokinan (2008) tarafından geliştirilen beden dili ve dansa ilişkin özyeterlik değerlendirme ölçeğinden oluşan formlar ile elde edilmiştir. İstatistiksel analizler, SPSS 25.0 istatistik paket yazılımı ile gerçekleştirilmiştir. Verilerin normal dağılım varsayımına uyup uymadığını test etmek amacıyla Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk normallik testleri gerçekleştirilmiş ve verilerin normal dağılım varsayım gösterdiği belirlenmiştir. Katılımcıların dans özyeterlik puanlarını yaş, cinsiyet, sınıf, dans dersi alma durumu ve üniversiteye giriş sınav türü değişkenlerine göre karşılaştırmak amacıyla parametrik (independent samples t-test, one-way ANOVA) testler uygulanmıştır. Araştırmada sonuç olarak; beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin sınıf seviyesi arttıkça dans özyeterlik puan ortalamalarının arttığı görülmüştür. Ayrıca dans dersi alan öğrencilerin dans özyeterlik puan ortalamalarının dans dersi alamayan öğrencilere göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda dans dersinin, öğrencilerin dans özyeterlik düzeylerine olumlu katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dans, eğitim, öğrenci, spor, özyeterlik

INVESTIGATION OF DANCE SELF-EFFICACY LEVELS OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING STUDENTS IN TERMS OF SOME VARIABLES

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate the dance self-efficacy levels of physical education and sports teaching students in terms of variables such as age, gender, grade, type of university entrance exam and status of taking a dance class. The target population of the study consists of 188 (68 female and 120 male) physical education and sports teaching students. The data were obtained using questionnaire form consisting of two sections respectively as; "a participant information form" prepared by the researcher and "self-efficacy evaluation form on body language and dance" developed by Tokinan (2008). All statistical analysis were performed using SPSS 25.0 software. Kolmogorov-Smirnov and Shapiro-Wilk tests were performed to determine the normality of the data. Therefore, parametric tests (independent samples t-test and one-way ANOVA) were used in order to compare dance self-efficacy scores of physical education and sports teaching students in terms of age, gender, grade, type of university entrance exam and status of taking a dance class variable. The findings of the study indicates that mean dance self-efficacy scores of physical education and sports teaching students increase by grade variable. Moreover, it is determined that the mean dance self-efficacy scores of the students who takes dance classes were significantly higher than those who does not take dance class. As a result, it can be said that taking dance classes may have positive contributions on dance self-efficacy levels of physical education and sports teaching students.

Keywords: Dance, education, sport, student, self efficacy

GİRİŞ

Dans türlerinin tamamında bedeni tanıma ve onu nasıl kullanacağını bilmek önemlidir. Fakat beden eğitimi öğretmenlerinin profesyonel birer dansçı olmaları beklenmediğinden dolayı kendi bilgi ve becerilerini aktarabilmeleri için beden dilini iletişim aracı olarak tercih etmeleri mümkündür. Öğretmenin beden dilini iletişim aracı olarak kullanabilmesi ve bunu öğrencilerine aktarabilmesi için kendisinin dans konusunda yeterli olduğuna inanması gereklidir. Dans eğitimi verecek olan öğretmenin dans eğitimini ve becerisini daha önceden edinmesi önemlidir (Tokinan ve Bilen, 2010). Bu nedenle araştırma sonuçları öğrencilere kapsamlı bir bilgi sağlayacaktır.

Müzik ritmine uyularak yapılan ve görsel bir değer taşıyan düzenli hareketlerin tamamına dans denir (TDK, 2021). Paulson (1993) iletişim kurmak için kullandığımız hareketleri dans olarak tanımlarken Stinson (1988) dansı dünyayı anlama ve iletişim kurma yolu olarak görmektedir. Dansın iletişim aracı olarak değerlendirildiği birçok tanımlama yapılmasının yanında dansı kendini bilen, zarif, sağlıklı nesillerin yetiştirilmesine destek olan eğitim aracı olarak nitelendiren tanımlamalarda yapılmıştır (Koff, 2000; Lin, 2005; Gilbert, 2005). Dans, bireyin duygu ve düşüncelerini ifade etmede kullandığı ritmik ve estetik fiziksel davranıştır (Aktaş, 2006). Ayrıca dans temel motor becerilerine katkı sağlayan fiziksel aktivitedir (Little ve Hall, 2017).

Özyeterlik bireyin kişisel kapasitesini sorgulaması ve bir işi başarıp başaramayacağı sorusuna verdiği cevaplardır (Bandura, 1997). Özyeterlik, bireyin karşılaşacağı güçlüklerin üstesinden gelmedeki başarısını değerlendirme yargısı ve inancıdır (Senemoğlu, 2009). Çubukçu ve ark. (2007) bireyin hedefine ulaşabilmesinde özyeterlik inançları etkili olmaktadır. Özyeterlik inancı bireyin gerekli eylemi ne kadar iyi yapabileceğine ilişkin bireysel yargılarıyla ilgilidir. Bireyin kendi kapasitesine olan inancı onun sahip olduğu bilgi ve beceriyle şekil almaktadır.

İlgili literatür incelendiğinde spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin dans özyeterlik seviyelerinin orta düzeyde olduğunu tespit etmiştir (Ödemiş, 2020). Farklı sportif etkinliklerin ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin özyeterlik düzeylerini olumlu yönde etkilediğini belirtmiştir (Balyan ve ark., 2012). Tokinan ve ark. (2011) müzik eğitimi alan üniversite öğrencilerinin yaratıcı dans etkinliklerinin beden dili ve dansa ilişkin özyeterliklerini etkili olduğu sonucunu elde etmişlerdir. Bakaç ve ark. (2016) öğretmen adaylarıyla gerçekleştirmiş olduğu araştırmada özyeterlik düzeylerinin orta düzeyde olduğu sonucuna varmışlardır. Turan (2016) Üniversitelerin farklı bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerle gerçekleştirmiş olduğu

çalışmasında halk dansı seçen öğrencilerin dans özyeterlik algılarının yüksek düzeyde olduğunu tespit etmiştir.

Dans her yaş grubunun ilgisini çeken bir fiziksel aktivite türüdür (Little ve Hall, 2017). Bu nedenle beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin mezuniyetleri sonrasında göreve başladıkları okullarda öğrencilerine temel dans becerilerini geliştirme imkânı vermesi, o yaş grubundaki öğrencilerde yaşam boyu dansa katılımı sağlayabilir. Öğretmenlerin öğrencilerine dans öğretebilmesi özyeterlik ve pedagojik bilgisine bağlıdır (Mattsson ve Lundvall, 2015). Bu bilgiler ışığında beden eğitimi öğretmeni adaylarının sorumluluklarının farkına varmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ayrıca, beden eğitimi öğretmeni adayı öğrencilerin milli eğitim bakanlığı bünyesindeki okullarda göreve başladıklarında okul yönetimi tarafından spor organizasyonu, tören ve resmi bayramlarda dans, step-aerobik, halk dansları vb. gösterileri düzenlemeleri için görevlendirilmektedirler. Beden eğitimi öğretmenlerinin bu faaliyetler öncesinde gerekli bilgi ve beceriye sahip olması önemlidir. Araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin dans özyeterlik düzeylerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi öğretmen adayı öğrencilerin dans özyeterlik düzeylerini bilmelerine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu araştırma nicel araştırma modelinin tanımlayıcı ve betimsel tarama deseninden faydalanılmıştır. Belirli bir grubun özelliklerini anket yolu ile tespit edildiği için tarama modeli kullanılmıştır (Büyüköztürk ve ark, 2008). Araştırma için önce literatür taraması yapılmış ve bu konudaki araştırmalar gözden geçirilmiştir.

Araştırma Grubu (Evren-Örneklem)

Araştırmaya Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi ve Uşak Üniversitesinde öğrenim gören beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinden 188 gönüllü öğrenci katılmıştır.

Veri Toplama Araçları: Kişisel bilgi formu, (cinsiyet, sınıf, dans dersi alma ve almama durumu, yaş, üniversiteye giriş sınav türü) soruları yer almaktadır. Öğrencilerin Beden Dili ve Dansa İlişkin Özyeterliklerine ilişkin veriler “Beden Dili ve Dansa İlişkin Özyeterlik Ölçeği” ile toplanmıştır. Ölçek, Özevin-Tokinan ve Bilen (2008) tarafından geliştirilmiştir. 34 maddeden oluşan ölçeğin (Özevin-Tokinan ve Bilen, 2008) Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0.95’tir. Beden Dili ve Dansa İlişkin Değerlendirme Formundaki maddelerin faktör yükleri 0.48 ve 0,78 arasında değer bulmaktadır. 34 sorudan oluşan ölçeğin (1, 3, 4, 5, 7, 8, 9,

10, 11, 13, 14, 15, 18, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 34) soruları düz puanlanırken (2, 6, 12, 16, 17, 19, 20, 23, 28) soruları ters puanlanmaktadır. Ölçek sorularından alınabilecek en düşük puan 34 iken en yüksek puan 170'dir. Alınan düşük puanlar öğrencilerin beden dili ve dansa ilişkin özyeterliliğin düşük olduğunu, yüksek puanlar ise öğrencilerin beden dili ve dansa ilişkin özyeterliliğin yüksek olduğunu ifade etmektedir. Bu çalışmada ölçeğin Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0,96'tır.

Verilerin Toplanması/İşlem Yolu: Araştırmaya katılım gösteren öğrenciler Google Forms Linki ile ölçeklerin doldurulmasına katkı sağlamıştır. Araştırmacı veriler toplanırken Google Forms Linki ile öğrencilere ölçek ve çalışma hakkında bilgi vermiştir.

Verilerin Analizi: Araştırmadan elde edilen verilerinin analizi SPSS 25 yazılımı yardımıyla gerçekleştirilmiştir. Öğrencilerin tanıtıcı özellikleri için tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma) kullanılmıştır. Verilerin normal dağılıma uyup uymadığını test etmek amacıyla Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri uygulanmıştır. Öğrencilerin tanıtıcı özelliklerine göre dans özyeterlik puanlarını incelemek amacıyla parametrik (Bağımsız gruplar t- testi, Tek yönlü varyans analizi ANOVA) hipotez testleri uygulanmıştır. Çoklu gruplarda farklılığın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek için Tukey HSD post-hoc testleri gerçekleştirilmiştir. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak alınmıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Katılımcıların sosyo-demografik özellikleri (n=188)

		N	%
Cinsiyet	Kadın	68	36,2
	Erkek	120	63,8
Yaş Aralığı	20 yaş ve altı	70	37,2
	21 yaş ve üzeri	118	62,8
Sınıf	1	66	35,1
	2	76	40,4
	3	33	17,6
	4	13	6,9
Dans Dersi Alma Durumu	Evet	90	47,9
	Hayır	98	52,1
Üniversiteye Giriş Sınav Türü	Özel Yetenek	80	42,6
	YGS	108	57,4

Araştırmaya 188 öğrenci katılmayı kabul etmiştir. Öğrencilerin 120'si (%63,2) erkek öğrenci, 118'i (%62,8) 21 yaş ve üzeri, 76'sı (%40,4) 2 ci sınıf, 98'i (%52,1) dans dersi almamış

ve öğrencilerin 108'i (%57,4) Beden eğitimi ve spor öğretmenlik bölümünü kazanma sınav türü YGS' dir (Tablo 1).

Tablo 2. Sosyo-demografik değişkenlere göre dans özyeterlik puanları (bağımsız gruplar t-testi)

			N	Ort.	S.S	t	p
Dans Özyeterlik	Cinsiyet	Kadın	68	119,441	27,797	1,501	,135
		Erkek	120	113,233	26,919		
	Dans Dersi	Evet	90	123,300	28,818	3,901	,000*
	Alma Durumu	Hayır	98	108,296	23,855		
	Yaş Aralığı	20 yaş ve altı	70	115,114	26,790	-,140	,888
		21 yaş ve üzeri	118	115,695	27,756		
	Sınav Türü	Özel Yetenek	80	115,225	29,378	-,109	,913
		YGS	108	115,667	25,848		

*p<0,05

Tablo 2’de görüleceği üzere araştırmaya katılım gösteren öğrencilerin dans özyeterlik puanları cinsiyet, yaş, sınav türü değişkenine göre incelendiğinde dans özyeterlik puanlarının istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>0,05). Öğrencilerin dans özyeterlik puanları, dans dersi alma değişkenine göre incelendiğinde dans özyeterlik puanlarının dans dersi alma değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenmiştir (p<0,05).

Tablo 3. Sınıf değişkenine göre katılımcıların dans özyeterlik puanları (one-way ANOVA)

	Sınıf	N	Ort.	S.S	F	p	Tukey hsd
Dans Özyeterlik	1	66	110,4545	28,371	3,350	,020	1-3
	2	76	113,4605	25,821			
	3	33	124,9091	28,186			
	4	13	128,8462	19,777			

*p<0,05

Araştırmaya katılım gösteren öğrencilerin dans özyeterlik puanları sınıf değişkenine göre incelendiğinde öğrencilerin dans özyeterlik puanlarının istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenmiştir (p<0,05). Yapılan Tukey testi sonucunda farkın 1-3 sınıfındaki öğrencilerden kaynaklandığı belirlenmiştir (Tablo 3).

TARTIŞMA

Özyeterlik bireyin kişisel kapasitesini sorgulaması ve bir işi başarıp başaramayacağı sorusuna verdiği cevaplardır (Bandura, 1997). Dans eğitimi alan öğrencilerin özyeterlik inancına sahip olmaları dans dersindeki başarılarına olumlu yönde katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu nedenle beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde eğitim gören

öğrencilerin dans özyeterlik düzeyleri cinsiyet, yaş, sınıf, sınav türü, dans dersi alma durumlarına göre incelenmiştir. Bu kapsamda toplanan verilere uygun analizler yapılmış ve sonuçlar tartışılmıştır.

Araştırmada öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre dans özyeterlik puanlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($p<0,05$). Bu durum cinsiyet değişkeninin öğretmenlik bölümü öğrencilerinin dans özyeterlik düzeylerinde etki etmediği şeklinde açıklanabilir. Ayrıca beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin sporcu geçmişe sahip olması öğrencilerin dans özyeterlik becerilerinin belirli bir düzeyde olmasına katkı sağladığı düşünülmektedir. Literatürde araştırma sonuçlarını destekleyen sonuçlar Ödemiş, (2020)'nin spor bilimleri öğrencileriyle gerçekleştirdiği araştırmada öğrencilerin dans özyeterlik düzeyleri cinsiyet açısından incelendiğinde anlamlı bir fark rastlanmamıştır. Türk halk oyunları bölüm mezunlarının müzik öğretimi özyeterlik düzeyleri cinsiyet açısından incelendiğinde anlamlı bir fark rastlanmamıştır (Turan,2018).

Öğrencilerin dans özyeterlik puanları dans dersi alma durumuna göre incelendiğinde dans özyeterlik puanlarının istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($p<0,05$). Bu sonuç doğrultusunda dans dersi alan öğrencilerin ortalamaları dans dersi alamayan öğrencilere göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu durum dans dersinin öğrencilerin dans özyeterliklerini olumlu yönde etkilediği şeklinde yorumlanabilir. Literatürde araştırma sonuçlarını destekleyen sonuçlar vardır. Tokinan ve Bilen (2010) yaratıcı dans etkinliklerinin müzik öğretmeni adaylarda beden dili ve dansa ilişkin özyeterlikleri ve dans performanslarında anlamlı düzeyde etkili olduğu sonucunu tespit etmişlerdir. Deleon, (1997) dansçı üzerinde çeşitli sesler, çeşitli etkiler yaratır. Kişinin kültürüne, algılama gücüne ve ritimleri ya da sesleri duyumsama yeteneğine, görsel ve işitsel tercihlerine bağlıdır. Bu tarz etkiler dansçının hareketlerini etkilediğini ifade etmiştir. Alp, (2010) halk dansları icra eden dansçıların ritim eşliğinde oynarken vücutlarını daha iyi kullanmayı öğreneceklerini vurgulamıştır.

Araştırmada öğrencilerin yaş değişkenine göre dans özyeterlik puanlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($p<0,05$). Bu sonuç öğrenci yaşının dans özyeterlik düzeyinde etkili olmadığı şeklinde yorumlanabilir. Araştırma sonuçlarına paralel sonuçlar Çelenk ve Şen, (2019) okul öncesi ve sınıf eğitimi bölümü öğrencileriyle gerçekleştirdiği çalışmada öğrencilerin özyeterlik değerlerinin yaş açısından karşılaştırıldığında anlamlı bir fark olmadığını tespit etmişlerdir.

Araştırmaya katılım gösteren öğrencilerin dans özyeterlik puanları üniversiteye giriş sınav türü değişkenine göre incelendiğinde dans özyeterlik puanlarının istatistiksel olarak

anlamli bir farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$). Bu bulgu sonucunda yetenek sınavı türü ve YGS (Yüksek Öğretime Geçiş Sınavı) sınav türüne göre öğrencilerin ortalamalarının eşit olduğu görölmektedir. Bu bulgu sonucunda üniversitelerin spor eğitimi veren yüksekokul ve spor bilimleri fakültelerinin kendi bünyesinde belirlemiş olduğu öğrenci alım sınav türünün dans özyeterlik düzeylerini etkilemediği şeklinde yorumlanabilir.

Öğrencilerin sınıf değişkenine göre dans özyeterlik puanlarında istatistiksel olarak anlamli bir fark belirlenmiştir ($p<0,05$). Farkın 1-3 sınıfları arasında olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgu sonucunda öğretmenlik bölümü öğrencilerinin ders müfredatında dans dersinin 2. sınıfta verilmesi ve 1. sınıf öğrencilerinin dans dersi eğitimini henüz almamış olmaları neden olabilir. Ayrıca 3. sınıf öğrencilerinin almış oldukları dans dersinin dans özyeterlik düzeylerine olumlu etki yarattığı düşünölmektedir. Araştırmada sınıf seviyesi arttıkça dans özyeterlik ortalamalarının arttığı tespit edilmiştir.

Araştırma sonucunda kız ve erkek öğrencilerin dans özyeterliklerinde anlamli bir fark yokken, dans dersi alan öğrencilerin dans özyeterlik ortalamaları dans dersi alamayan öğrencilere göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Öğrenci yaşının dans özyeterlik düzeylerinde etkili olmadığı, sınav türü (yetenek sınavı ve YGS) ortalamalarının eşit olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin sınıf seviyesi arttıkça dans özyeterlik ortalamalarının arttığı görölmüşür.

KAYNAKLAR

- Alp, M.Z., (2010). Halk Oyunlarının Ritim Duygusu, Vücut Kompozisyonu ve Reaksiyon Zamanının Gelişimi Üzerine Etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Bakaç, E., & Özen, R. (2016). Öğretmen Adaylarının Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı Dersine Yönelik Tutumları, Yaratıcılık Algıları ve Özyeterlik İnançları Arasındaki İlişki. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 16(1), 41-61.
- Balyan, M., Yerlikaya Balyan, K., & Kiremitçi, O. (2012) Farklı Sportif Etkinliklerin İlköğretim 2. Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutum, Sosyal Beceri ve Özyeterlik Düzeylerine Etkileri. Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi, 14(2), 196-201.
- Bandura, A. (1997). Self-efficacy: The exercise of control. Newyork: Freeman and Company.
- Büyököztürk, ř., Kılıç-Çakmak, E., Akgün, Ö., Karadeniz, ř., & Demirel, F. (2008). Bilimsel araştırma yöntemleri. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Çelenk, K., & şen, Y. (2019). Okul Öncesi ve Sınıf Eğitimi Öğrencilerinin Müzik Öğretimine Yönelik Özyeterlik Algıları. Ankara: Gece Akademi.

- Çubukçu, Z. & Girmen, P. (2007). Öğretmen Adaylarının Sosyal Öz-Yeterlik Algılarının Belirlenmesi. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 8(1), 57-74.
- Deleon, J. (1997). 200 Bale ve Dans. İstanbul: Yapı Kredi Kültür Yayınları.
- Gilbert, A. G. (2005). Dance Education in the 21st Century, Journal of Physical Education, Recreation & Dance, 76(5), 26-35.
- Koff, S. R. (2000). Toward a Definition of Dance Education, Childhood Education, 77(1), 27-32.
- Lin, C. M. (2005). Perception of Dance Instructors Regarding General Dance Education Curricula in Taiwan. Doktora Tezi, The University of South Dakota. USA. UMI No: 3188198.
- Little, S. & Hall, T. (2017). Selecting, teaching and assessing physical education dance experiences. Journal of Physical Education, Recreation & Dance, 88(3), 36–42. doi:10.1080/07303084.2016.1260075
- Mattsson, T. & Lundvall, S. (2015). The position of dance in physical education. Sport, Education and Society, 20(7), 855-871. doi:10.1080/13573322.2013.837044
- Ödemiş, M. (2020). Spor Bilimleri Öğrencilerinin Dans Özyeterlik Seviyesi. Spor Eğitim Dergisi, 4(3), 19-25.
- Paulson, P. (1993). New Work in Dance Education. Arts Education Policy Review, 95(1), 30-35. doi:10.1080/10632913.1993.9936946
- Senemoğlu, N. (2009). Gelişim Öğrenme ve Öğretim. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Stinson, S. (1988). Dance for Young Children. Finding the Magic in Movement. Publications Department, AAHPERD, 1900 Association Drive, Reston, VA 22091.
- TDK. (2021). Güncel Türkçe Sözlük. Erişim Tarihi: 10.04.2021, Adres: www.tdk.gov.tr
- Tokinan, B. Ö. (2008). Yaratıcı dans etkinliklerinin motivasyon, özgüven, özyeterlik ve dans performansı üzerindeki etkileri. Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Tokinan, B. Ö. & Bilen, S. (2010). Beden dili ve dansa ilişkin özyeterlik değerlendirme formu geliştirme çalışması. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 43(2), 75-88.
- Tokinan, B. & Bilen, S. (2011). Yaratıcı dans etkinliklerinin motivasyon, özgüven, özyeterlik ve dans performansı üzerindeki etkileri. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 40, 363-374.